

על הבולבול והרגליים העקומות

אולי בגלל צורתן המיוחדת של רגלי
לא ידעתי ללכת במציאות
המציאות התעקמה לי דוקא אז
כשצמחתי בלבול נפשי
יפה תאר.

הייתי רוצה להיות הומוסקסואל לפחות.
במידה שהייתי הומוסקסואל מעצמי
אבל פחדתי שיש בי קנאת פין
וגם לא רציתי שיעשו לי ברית מילה.

אבל הבלבול הזה שלי, שמש לאחרים
מחסה
כנפי שכינה
בין שתי רגלי תקעתי הבלבול שלהם
ממש בין הרגלים שלי

שמך הזכריות שבי
היתה רק חותמת שפם קטנה על פני
זכר לחלום שהייתי צריכה להוליד בן
בינתיים גדלתי להתחתן ולהתגרש
תחת מטריה אחת
נמצאתי נמצאתי מצאתי
היינו אבר מהמם
הוא מלא פי בקשיחותו
כשהשמיץ קול מבית חוהו
וטפטף אל תוך פי ולשוני
עבדות חיים
אזירה מחשמלת מכשפת
של ארץ
עוצרת את כל האנשים מלכת
בקוריקולום ויטה של החיים שלהם.

חלק מפואמה

בנככי מעמקים אסורים
עולם שדים קפא
בתוך כתמי הדיו של מבחן רושן.
ולא נגזרתי לשנים
רק גלח שער ראשי
עת נתחה נפשו באיזמל ויצאה ממנה
תפוז
בגדל קלמנטינה
כדי שאהיה כמו התפוזות
או הולנסיות של ארץ ישראל.

השיפון

פרצתי חלונות הנפש
שפצתי מרצפות רקובות ומעלות עכש
בית משכן לרוחי שפצתי
ברהוט צתיק רחטתי
מעון לה לא הייתי
והיכל אינני
בית בשת לא הצלחתי להיות
ויוצאת ממני מרפסת
אבל הבית סגור ומסגר
הקולות הבוקעים ממני
הם שקט דממה
של שני אנשים מפנמים אשר חיים בתוכי
וצומחים עם הזמן
נכנעים לכח.